

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Jeg har ikke set andre, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Jesper Langballe. Næste ordfører er fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti deler vi naturligvis forslagsstillernes utilfredshed med EU's eksportsubsidier og andre handelsforvridende subsidier på landbrugsvarer. Det er klart, at vi mener, at en retfærdig samhandel mellem verdenslande er ønskelig, og at vi naturligvis bør arbejde for en afskaffelse af diverse handelsforvridende subsidier. Kun igennem en fri og retfærdig verdenshandel kan vi skabe velstand og udvikling så vel i Vesten som i verdens udviklingslande. Vi er derfor enige med forslagsstillerne i, at det er nødvendigt, at der bliver gjort noget ved de subsidier, der er konkurrence- og handelsforvridende, og som hindrer vækst og velstand for millioner af mennesker verden over.

Vi vil således gerne i Det Konservative Folkeparti arbejde for at stramme EU's linje op, hvad angår eksportsubsidier og andre eksportstøtteformer, der kan virke handelsforvridende. Når vi ikke kan støtte det fremsatte forslag, skyldes det den gældende forhandlingsdynamik og de gældende forhandlingsprincipper i både EU og WTO, som udenrigsministeren jo allerede har redegjort for tidligere.

Vi kan således blot glæde os over, at forhandlingerne ser ud til at være på sporet igen efter den store skuffelse i Cancún, hvor det desværre ikke lykkedes at få forhandlet en aftale på plads. Forhåbentlig lykkes det senere.

Desuden er vi glade for, at man i WTO er enige om, at eksportsubsidierne skal fjernes, og at det blot er et spørgsmål om at få fastsat en fælles dato. Vi kan således ikke støtte forslaget om fastsættelse af en dato her og nu af hensyn til forhandlingsgangen i EU og WTO og af hensyn til de igangværende forhandlinger om afvikling af andre handelsforvridende støtteformer.

Kl. 18.20

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Næste ordfører i rækken er hr. Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

Baggrunden for denne diskussion er, som det efterhånden er bekendt, at EU i godt og vel fire år har ført en ekstremt protektionistisk og ulandsskadelig landbrugspolitik. Vi har ved hjælp af massive støttebeløb til vores egne land-

mænd opbygget en overproduktion, som vi dernæst har forsøgt at afsætte med massive tilskud, dumpingtilskud, på ulandenes markeder, samtidig med at vi har opbygget store toldbarrierer og andre handelshindringer omkring vores egen produktion.

Det kunne have sin berettigelse i tiden efter anden verdenskrig, hvor Europa faktisk havde underskud på sin fødevarerproduktion, men tiden er for længst løbet fra systemet. Til gengæld har politikerne i Europa ikke formået at reformere og afskaffe landbrugsordningerne, efter at deres formål var ophørt. De har forvandlet sig til at blive dybt, dybt skadelige for Europa selv, fordi de er dyre for forbrugere og skatteydere og skadelige for miljøet, og ikke mindst fordi de er udtryk for manglende solidaritet, for nu at sige det venligt, i forhold til de fattige lande i den tredje verden.

Så er det rigtigt, som hr. Kofoed var inde på, at man har taget nogle få fattige lande som gidsel i denne her sammenhæng, fordi man har givet dem en meget begrænset adgang til at komme ind på EU's marked med nogle små kvoter til de kraftigt forhøjede priser. Derefter bruger man helt systematisk og kynisk de pågældende lande til at bede om at få lov til at fortsætte de her ordninger som et udtryk for, at det skulle være i den fattige verdens, den tredje verdens, interesse at gøre det. Det er det selvfølgelig ikke, men det er klart, at de få gidsler, der er blevet taget, ville have en interesse i det.

Der ville det være langt bedre at erstatte de handelsprivilegier med direkte bistand. Det ville være meget mere effektivt for de fattige lande, den ville være billigere, man ville få mere bistand for pengene, og så ville den samtidig åbne for, at vi uden videre kunne afskaffe landbrugsstøtten.

Sagen er jo, at alle efterhånden siger, at de går ind for en afskaffelse af EU's landbrugsordninger. Alle taler pænt om det, fordi det er så indlysende rigtigt at gøre det. Men der er bare meget langt fra ord til handling.

Når det kommer til de konkrete forhandlinger, er der altid noget i vejen med de forslag, der bliver lagt frem i WTO. Så skal det ikke lige være på den måde. Så skal det ikke være lige nu. Så må det ikke gå ud over nogen. Så skal der i hvert fald være compensation, hvis det går ud over nogen. Der er altid syv forskellige grunde til, at det alligevel ikke skal være lige nu og på den måde, at vi reformerer EU's landbrugsordninger.